

172 О, який пречудовий лунатиме спів

Радісно ♩ = 80-92

1. О, я - кий пре - чу - до - вий лу - на - ти - ме спів,
 2. На - ших пред - ків, що в віч - ність дав - но пе - рей - шли,
 3. І не бу - де - мо більш роз - лу - ча - ти - ся ми,
 4. О, я - ка бу - де там не - зрів - нян - на кра - са!

Як до - до - му ми прий - де - мо знов: Ми по - ба - чи - мо рід -
 По - ці - лун - ка ми бу - дем ві - тать. У нат - хнен - ні й за - хоп -
 Мир і спо - кій від - чу є ду - ша; Нам не ви - ста - чить слів,
 О, я - кий там лу - на - ти - ме спів! Нам бла - жен - ство і ра -

них і дру - зів сво - їх, І сер - ця нам роз -
 лен - ні бу - де - мо ми Піс - ню ра - діс - ну
 а - ле ан - гель - ський спів На - пов - ня - ти - ме
 дість на - пов - нять сер - ця: Ми во - бій - мах Не -

то - пить лю - бов. Хай то - ді без кін - ця ллеть - ся
ра - зом спі - вать; Щи - ро сер - цем спі - вать і рід -
щас - тям сер - ця. О, я - кі по - чут - тя! Хай спі -
бес - них бать - ків. В кож - нім сер - ці лу - на - ти - ме

ніж - ність в сер - ця, Бо за - кон то - го Цар - ства — лю - бов.
ню о - бій - мать, Бо вда - ло - ся сі - м'ю о - б'єд - натъ.
ва - є ду - ша! Там бла - жен - ству не бу - де кін - ця.
ра - діс - ний спів — Ми в о - бій - мах Не - бес - них бать - ків.

Слова: Джозеф Л. Таунсенд, 1849–1942
Музика: Вільям Клейсон, 1840–1887

Учення і Завіти 76:58–66, 70
1 Коринтянам 2:9